

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus IV. De dilationibus definitoriis, & executoriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

fin. ff. de fer. & dilat. idquæ, ne lites fiant immortales, & causa plus æquō extrahatur, L. properandum, 13. C. de judicis.

784. Ad 6. Resp. quando dilationes sunt legales, secundum eas procedendum; in arbitrariis autem pertinere terminum ad Judicem, consideratis circumstantiis, ut jam dictum est. Illud etiam hic addendum, quamvis n. 778. dixerimus, tempus dilationum esse continuum, debere intelligi, nisi feriae absorberent vel totum, vel majorem partem temporis dilationum; sic Maranta cit. n. 18. vel incidenter feriae repentinæ, tum restitutio fieri deberet ad totidem dies, quot per illas intercepti sunt, ut habetur L. sed eti. 26. Q. Si feria. ff. quibus causis Major.

ARTICULUS IV.

De dilationibus definitoriis, & executorialiis.

785. Ita conceduntur in tertia parte judicii, de qua n. 1. & quid earum nomine veniat? exposuimus n. 766. in fine; quo posito quæstio est. 1. an Judex clapsō termino definitorio, Reo citato, sed non comparente, illo etiam absente procedere possit ad sententiam? 2. quanti temporis sint dilationes executoriae? 3. an haec dilationes habeant locum in actionibus realibus? 4. an in criminalibus? 5. an etiam detur dilationis prorogatio? 6. an ad hanc concedendam requiratur causæ cognitio? 7. an haec fieri possit etiam in invita parte adversa? 8. an etiam dilatio probatoria possit prorogari? 9. quis sit effectus dilationum? 10. an valeat concessio dilationis facta, parte abiente, sub conditione, si per eam postea ratificetur? 11. quid dicendum, si Judex insciā parte adversa protogavit dilationem, & illa compareat intra primum terminum? 12. an dies p̄o termino assignatus cedat illi totus, cui assignatus fuit?

786. Ad 1. Resp. quod possit, ut dicemus infrahit. 27. & constat ex L. in peremptorio, 71. ff. de Judic. ibi: in peremptorio autem comminatur is, qui edictum

dedit, etiam absente diversa parte cognitum se, & pronuntiatur; ubi gloss. lit. B. non tantum comminatur, inquit, sed etiam condemnat; id, quod etiam colligitur ex c. Consul. 24. de officiis Delegati. Ad 2. Resp. quod olim fuerint 30. dierum, postea duplata, hodie sint per Justinianum Imp. quadrimestres L. 2. & 3. C. de usuris rei jud. & quamvis inducæ istæ sint legales, earum tamen spatium prorogari à Judice potest, causâ cognitâ, si quid Reo incidenter, quod celerem rei præstandæ facultatem ei auferat. Arctare etiam potest, sed rarius, L. 2. & 3. C. de usuris rei judic. Hodie mōribus multorum tribuhalium dilationis istius concedendæ facultas est in arbitrio Judicis. Ad 3. Resp. quod non in his; quæ statim habent executionem; quamvis & tunc concedi possint, si possessor non possit. Statim cedere, vel caveat per fiduciarios de re, vel ejus estimatio, ex L. qui restituere. 68. ff. de rei vindicat. & Q. eti. in rem. Institut. de officiis Judicis.

Ad 4. Resp. quod non, extra certos casus; ut, si mulier capitilis damnata, sit prægnans; nam & istæ non patiuntur dilationem, nisi gravi causa exigente, ut si a Reo prius aliquid præstandum foret, obligato v. g. ratiociniis. Ad 5. nota dilationis prorogationem nihil aliud esse, quam ejusdem adhuc durantis, & nondum elapsæ extensio; hinc tempus ad quod extenditur, cum præcedenti est eadem dilatio; quo posito: Resp. affirmativæ, ut notat Zoësius L. 2. ff. tit. 12. & notavimus num. præced. Ad 6. Resp. juxta nonnullos affirmari; ne in his, quæ morantur iudicium, temere procedat, sufficiet tamen cognitio de sufficientia causæ, propter quam prorogatio imploratur; aliis tamen negantibus; ut notat Pithing. b. t. n. 22.

Ad 7. Resp. quod sic, modò adsit iusta concedendi causa, Judici cognita; neque dicas: Adversarius, contra quem est concessa, habet jus quæsumum, ut eā finitam possit procedere; ergo sine cognitione causæ non est eo spoliandus. Resp. dato anteced. negando suppositum, quod prior dilatio dicatur finita prius, quam finiatur tempis, in quod protogatum est; hoc enim durante durat eadē dilatio,

Iatio, ut notavimus num. præcedente. Ad 8. Resp. quod non, si superfit adhuc alia jure concessa; nam ubi superest remedium ordinarium, ad extraordinarium recurendum non est; nisi forte hoc sit pinguius; secus est de quarta, si fiat, prout conceditur, quandoque fieri posse, sed cum juris solennitate, de qua num. 783. Ad 9. Resp. cum Zoëlio cit. n. 18. dilatatione pendente non debere procedi ad ulteriora, intellige in his, super quo dilatio data est, L. Sive pars. 3. C. b. t. hinc pendente dilatatione conquiescit Officium Judicis, super punctis dilatatione affectis.

789. Ad 10. Resp. affirmativè; nam ejus præsentia pro concedendis dilationibus requisita solum est in ejus favorem introducta, cui per ratihabitionem renuntiare potest. Ad 11. Resp. cum distinctione. Nam, vel obtinuit eam prorogationem

ex falsa, & mentita causa; vel ex vera, & justa; si hoc secundum ille, qui prorogationem obtinuit à Judice altero inscio, excusat, quamvis Index venienti in primo termino, eo inscio prorogato, expensas, comparendo in illo factas, teneatur resarcire; si primum cum nulli dolus suus patrocinari debeat, prorogatus non comparens, altero comparente, in primo termino, commitit stipulationem *judicio sibi*, de qua L. 1. & toto tit. C. si ex falsis instrument. Ad 12. Resp. quod dies termini totus cedat illi, cui assignatus, qua dies termini est in termino; datus enim in commodum ejus, non debet restringi in ejus odium; unde ultimo etiam ejus momento rectè compareat, & omnis, in fine institut. de verbis oblig.

* * *

QVÆSTIO IX.

IN TIT. IX. DE FERIIS.

790. **L**icet etiam Feriae inducant judicio- rum dilationes, qua de causa titulus de Feriis, statim subjungitur titulo de dilationibus: ex alio tamen fine inducuntur dilationes; ex alio feriae. Nam istæ, ut constabit ex seqq. inducunt cessationem à certis actibus etiam judicialibus, propter Dei, & Sanctorum cultum, & ob bonum publicum, propterea fixæ, ac stabiles: Dilationes autem propter utilitatem litigantium, ut ritè instructi in judicium veniant, & futuram litem prosequantur; aut certè causis exigentibus indulgeri partibus tempus, intra quod liti necessaria competent, instrumenta, exquirant, Testes inveniant, & obtineant; propterea non firmæ, ac stabiles, sed juxta rei necessitatem definiendæ.

ARTICULUS. I.

Quid, & quotuplices sint Feriae?

791. **F**erie apud Latinos dictæ sunt, vel à feriendis vietimis, vel à ferendis epulis. Erant enim Romæ dies festi, in quibus pecudes immolabantur, & epulae ex pecorū, frugumque proventibus fiebant. Apud Le-

gis dictæ quasi feriæ à foro: nam dies sunt, in quibus præstatur vacatio à negotiis forensibus, L. *Divus ff. eod. tit.* & sic dicuntur dies quietis à causis. Apud Canoniſtas dictæ sunt à fando: quia in eis Deus solo verbo aliquid fecit, & sunt omnes dies septimanæ, præter Sabbatum.

Ferie omnes habent in quadruplici genere, nempe solemnes, temporarie, repentine, & canonicae. Solemnes, de quibus c. *conquestus, de fer. & L. dies festos C. eod.* ab omni opere servili vacant, & in Dei honore, Sanctorumque venerationem indiciuntur. Temporarie (aliis nominibus Rusticæ; & Publicæ,) de quibus fit mentio L. *præfides ff. eod. & L. Si in aliquo, de offic. pro cons. indicuntur ob utilitatem rusticam, & publicam, nimis pro messibus colligendis, & vendemis faciendis, ac pro varietate regionum citius, aut tardius conceduntur.*

Repentine, aliis nominibus *imperative*, & *extraordinariae*, de quibus L. *Sed & ff. §. Si ferie, ff. ex quibus causis, vocantur extra ordinem indictæ: quales v. g. indicabat Imperator iis diebus quibus aut vitæ, aut*